

Sygn. akt XXIII GCo 8/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Siemianowicz- Orlik

Sędziowie: SO Magdalena Nałęcz (spr.)

SO Paweł Kieta

o rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2017r. w Warszawie
na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi (...) S.A we W. i (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

z udziałem zamawiającego Centrum Systemów Informacyjnych (...) w W.

o zamówienie publiczne

na skutek zażalenia uprawnionych

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 stycznia 2017 r. sygn. akt XXII

Ga 1969/16

postanawia:

1. odrzucić zażalenie;
2. nakazać wypłacić skarżącemu (...) S.A we W. i (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. ze Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu opłaty sądowej od zażalenia.

SSO Magdalena Nałęcz SSO Małgorzata Siemianowicz- Orlik SSO Paweł Kieta

Sygn. akt XXIII GCo 8/17

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 13 stycznia 2017 r. w sprawie o sygn. akt XXIII Ga 1969/16 odrzucił wniosek o udzielenie zabezpieczenia. W uzasadnieniu swego stanowiska Sąd Okręgowy wskazał, że brak jest podstaw, by w postępowaniu o udzielenie zabezpieczenia w postępowaniu wywołanym złożeniem skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej orzekać na podstawie przepisów innych niż dotyczące postępowania apelacyjnego, co wprost wynika z brzmienia art. 198a ustawy Prawo zamówień publicznych.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał złożony wniosek o udzielenie zabezpieczenia za niedopuszczalny i w konsekwencji – odrzucił go na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 198a ustawy Prawo zamówień publicznych.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożył uprawniony i wniósł o niezwłoczne rozpoznanie przez Sąd Okręgowy zażalenia w trybie art. 395 § 2 k.p.c. jako oczywiście uzasadnionego i uchylenie postanowienia a następnie rozpoznanie sprawy przez udzielenie zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem, ewentualnie o zmianę postanowienia przez udzielenie

zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 730 § 1 oraz § 2 k.p.c. w związku z art. 734 zd. 3 k.p.c. poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że nie jest dopuszczalne udzielenie zabezpieczenia w postępowaniu wywołanym złożeniem skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej, co doprowadziło do odrzucenia wniosku o udzielenie zabezpieczenia złożonego przez uprawnionych.

W uzasadnieniu swego stanowiska, żalący wskazał, że odesłanie do k.p.c. zawarte w art. 198a ust.2 ustawy Prawo zamówień publicznych (Księgi Pierwszej, Tytułu VI, Działu V, Rozdziału 1 k.p.c.) nie skutkuje automatycznie tym, że przepisy dotyczące postępowania zabezpieczającego zawarte w innej części k.p.c. (Księga Czwarta, Część Druga) w ogóle nie znajdują zastosowania do postępowania skargowego, bowiem z treści art. 730 § 1 k.p.c.

wynika wprost, że w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd powszechny można żądać udzielenia zabezpieczenia, zaś z treści art. 734 k.p.c. wynika, że wniosek o zabezpieczenie może być zgłoszony również w apelacji. Ponadto na możliwość udzielenia zabezpieczenia w postępowaniu toczącym się wskutek wniesienia skargi na

orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej wskazuje jednolicie orzecznictwo sądów powszechnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Uprawnionemu nie przysługuje bowiem zażalenie na przedmiotowe postanowienie. Wyjaśnić należy, iż zażalenia od orzeczeń sądu drugiej instancji przysługują tylko w ściśle określonych przez ustawodawcę przypadkach, które reguluje przepis art. 394 § 1 k.p.c.

W niniejszej sprawie zażalenie od orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2016 r. w przedmiocie odrzucenia wniosku o zabezpieczenie nie przysługuje. Katalog orzeczeń Sądu drugiej instancji na które przysługuje zażalenie znajduje się w art. 394¹ k.p.c. (zażalenie do Sądu Najwyższego, m.in.) oraz w art. 394² § 1 k.p.c. zgodnie z którym na postanowienia sądu drugiej instancji, których przedmiotem są: oddalenie wniosku o wyłączenie sędziego, zwrot kosztów procesu, zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, skazanie świadka, biegłego, strony, jej pełnomocnika oraz osoby trzeciej na grzywnę, zarządzenie przymusowego sprowadzenia i aresztowania świadka, odmowa zwolnienia świadka i biegłego od grzywny i świadka od przymusowego sprowadzenia przysługuje zażalenie do innego składu tego sądu, z wyjątkiem postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Z przedmiotowej regulacji wynika wprost, że sporne postanowienie z dnia 13 stycznia 2017 r. roku nie znajduje się w katalogu zaskarżalnych zażaleniem orzeczeń i wobec tego zażalenie nie przysługuje. Ponadto w przypadkach określonych w art.394¹ k.p.c. na postanowienie sądu II instancji przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego, jednakże dotyczy to postanowień wydanych w przedmiocie skargi kasacyjnej oraz orzeczeń uchylających orzeczenia sądu I instancji do ponownego rozpoznania.

Postanowienie Sądu Okręgowego z 13 stycznia 2017 r. r., którym Sąd II instancji odrzucił wniosek o zabezpieczenie, nie mieści się w katalogu zażaleń przysługujących do innego równorzędnego składu sądu drugiej instancji z art. 394² § 1 k.p.c. ani zażaleń kierowanych do Sądu Najwyższego w oparciu o przepis art. 394¹ k.p.c. i tym samym Sąd Okręgowy zobligowany był do jego odrzucenia.

Zgodnie z dyspozycją art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne jak również

zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Natomiast Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie, jeżeli ulegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji.

W świetle przeprowadzonych rozważań, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c, orzeczono jak w pkt 1 postanowienia.

Sąd Okręgowy orzekł o zwrocie skarżącemu uiszczonej opłaty sądowej od zażalenia, w myśl art. 79 ust. 1 pkt 1 b) ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 167, poz. 1398).

SSO Magdalena Nałęcz SSO Małgorzata Siemianowicz- Orlik SSO Paweł Kieta